c rabidi canis morsum, uenenisq; potenter resistere affirmãt, unde etiam haud temerè Victrix toxici ab ijsdem appellata est. Hydropicis etiam radicem in uino maceratam & subinde coctam, mirificè auxiliari tradũt. Flores præterea foliaq; siccata, mox trita, uulneribus utiliter inspergi aiunt. Sordida etiam ulcera purgare, & ad cicatricẽ perducere, genitaliumq; uitijs & rupturis egregiè mederi docent. Quæ in uniuersum omnes facultates cum ijs quas Asclepias obtinet pulchrè quadrant, ut eandem esse Hirundinariam uocatam herbam, nullus deinceps dubitare debeat.

Victrix toxici.

DE APIO▸ CAP▸ XLVI▸

NOMINA.

Απιος, Ἴσχας, Χαμαιβάλανος Græcis: Apios, Raphanus syluestris Latinis dicitur. Officinis incognita. Germanis Erdnuß/Erctelen/Erdseigen/& Erdmandel appellatur. Apion uero dixerunt Græci, quod radicis extremum in pyri formam turbinatur. Eadem etiam ratione ischas & chamæbalanos ab ijsdem nominata est, quod in ficus, uel glandis effigiem radicis extremũ turbinetur. Quapropter non ineptè Latinis etiam glans aut ficus, seu carica syluestris nominabitur.

Apios cur dicta.

Ischas.

Chamæbalanos.

FORMA.

Ramulos duos aut tres iunceos, tenues, rubentesq; profert, qui supra terram parum se attollunt. Folia rutæ similia, longiora tamen, & uirentia. Semen exiguũ. Radicem Asphodelo similem, & ad pyri figuram accedentem, rotundiorem tamen, & liquore plenam, intus candidam, foris nigro cortice tectam. Hæc Dioscorides. Alij
D adijciunt Apion habere tenues capreolos, florem Piso nõ dissimilem, sed longè minorem. Quę singula satis declarãt herbam cuius picturam exhibemus, esse Apion: ramulos enim magna ex parte duos, uel ternos, imò ut Theophrastus ait quaternos, & interdum plures emittit, iunceos, tenuesq;, & infima parte rubentes, qui supra terram parum se extollunt. Folia quoque Rutæ habet, at longiora & uirentia. Semen etiam exiguum. Radicem denique Asphodelo mari similem, & ad pyri effigiem accedentem: quod tamen nõ de tota radice, quę longissima est & tenuis, intelligendum uenit, sed de extremis eiusdem, hoc est, nucibus seu glandibus ab ea dependentibus, pyri aut ficus formam habentibus, qualibus etiam Pæoniæ fœminæ radix assimilatur. Succosa quoq; radix est, intusq; candida. Quibus omnib. accedunt flores Piso similes, & mirificè odorati, minores tamen: necnon capreoli tenues. Cõueniunt etiam uires, ut ex sequentibus patebit, ita ut prorsus nulla sit nota quæ reclamare uideatur.

LOCVS.

Prouenit in frumentaceis agris, hordeaceis potissimũ, tritici & zeæ, quos interdum sues, ductæ cupiditate eius radicis, seu rectius nucum ex radice dependentiũ, prorsus euertunt. Atque hinc est quod panis porcinus à quibusdam nominetur.

Panis porcinus cur dictus.

TEMPVS.

Floribus abundat odoratis admodum Iunio mense.

TEMPERAMENTVM.

Apios temperatura calida est & sicca mediocriter, id quod ex gustu facilè deprehenditur.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Pars radicis superior sumpta, uomitione bilem pituitamq; extrahit. Inferior per aluum. Tota uero utrinque purgationes mouet. Succus eius sesquioboli pondere haustus, utraque parte, hoc est, suprà & infrà purgat. Cum uero liquorem colligere uolueris, tundito radices, coniectisq; in craterem aqua plenum misceto, tum penna collectum qui supernatabit liquorem siccato.

EX PLI-

A EX PLINIO.

Succus pũrgat utraque parte sesquiobolo in aqua mu
tur acetabuli mensura.

APPENDIX.

Experientia testatur nuces has nauseam atqueadeò uo
lis uescatur.

DE ASTERE ATTICO▸

NOMINA.

Αστηρ ἀττικὸς, βοτρύνιον Græcis: Aster atticus, In
Officinis ignota herba. Germanis Sternkra
test. Asteris autem nomen, non à foliorum i
potius figura & situ, accepit. Siquidem folioru
merus & forma, stellam præ se ferunt, uel ut Plinius ait,
uisa foliis pusillis, stellæ modo radiata sunt. Errant itaque
bus stellæ formam repręsentare putant. Bubonium & In
præsentaneum sit remedium, dicta est.

FORMA.

Cauliculus lignosus, purpureũ & luteum in summo flo
mæmeli capitulum, undique per orbem incisuris diuisum
Quæ uero circa caulem sunt folia, oblonga & densa hirsu
liniatione omnibus perspicuum fit, herbam cuius pictura
atticum. Nam caulis eius lignosus est, foliis uestitus oblo
B ne flos illi purpureus & luteus, stellæ modo radiatus, qu
radix fibris multis capillata.

LOCVS.

Nascitur in collibus, montibus altis, & syluis.

TEMPVS.

Augusto mense ut plurimum floret, durantq; in magn
flores.

TEMPERAMENTVM.

Mixtæ est potentiæ, uti rosa: refrigerat enim, non tame
atque exiccat, quod scilicet illi amara insit qualitas.

VIRES. EX DIOSCOR

Aestuanti stomacho illita cõfert. Succurrit etiam oculo
bubonibus, & procidenti sedi. Tradunt partem in flore
aqua, angina correptis, & puerorum comitialibus opitula
flammationibus illita prodest. Sicca sinistra manu dolenti
ligata doloribus liberat.

EX GALENO.

Non tantum illitum, sed etiam suspensum bubonas san
quiddam etiam digerens, ut mistæ sit facultatis, uerum id
EX PLINIO.

Bibitur aduersus serpentes. Sed ad inguinum medicina
iubent, & iuxta cinctus alligari. Prodest & coxendicis dol

LEONHART FUCHS *De Historia Stirpium Commentarii Insignes* BASEL, 1542 THE WARNOCK LIBRARY